

de ti Civilliſter, ſom ſadde i Forſvarscom-
miſſionen, maatte i Forening med et Par
Militaire, være enige om denne Foran-
bring, medens derimod de andre Militaire
opponere derimod. Det har for mig i et
Spørgſmaal ſom dette den allerſtørſte Betyd-
ning, om det kan ſiges, at de Mænd, der have
villet Sagen, virkelig have været ſaglyndige. Heri
ligger naturligviis ikke, at jeg ikke erkjender de
Andre for ogſaa at være baade dygtige, kyn-
dige og patriotiſke, men Saglyndigheden kunne
de Civile dog virkelig ikke have i ſamme Grad
ſom de Militaire. Vil man nu imidlertid ikke
alene lægge Vægt paa, hvad der er ytret fra
denne Forſvarscommiſſions Side, men deri-
mod tillige paa, hvad der ſenere er fremkom-
met her gjennem Thingets Forhandlinger, ſaa
ſkal jeg gjøre opmærkſom paa, at det ſtadig er
fra Civile, at Spørgſmaalet er draget frem. —
Gaae vi dernæſt over til de to næſte Stykker
i Adreſſen, forekommer det mig egentlig, at
de indeholde en Fremſtilling af de Grundſæt-
ninger, efter hvilke man mener, at der ſkal
gaaes frem i denne Sag, men jeg maa er-
klære mig fuldkommen enig med, hvad Mino-
riteten i Forſvarscommiſſionen har udtalt, og
hvad ogſaa den ærede Repræſentant fra Hol-
bæk Amt (Krabbe) nys udtalte, nemlig at man
i Sager ſom denne ikke alene kan gaae efter
almindelige Grundſætninger. Det gaaer na-
turligviis her ſom altid i Livet, at de alminde-
lige Grundſætninger vel have deres Værdi,
men at de, naar de virkelig ſkulle bringe Frugt for
Livet ſelv, maae ſøges udførte og realiſerede
paa beſte Tid og under beſte Omſtæn-
digheder. Det forekommer mig ogſaa, at der
i diſe to Stykker egentlig ligger en — om jeg
ſaa maa ſige — Miſkjendelse af eller idet-
mindſte efter min Mening ikke nogen rigtig
Bedeſommelse af et Miniſteriums Stilling og
navnlig af en Conſeilspræſidentens Stilling i et
Miniſterium. Det er nemlig Conſeilspræſi-
dentens Pligt, og det fordres ifølge hele hans
Stilling, at han ſkal ſørge for, at de forſkjellige
Miniſtre, ikke blot Krigsminiſteren og Marine-
miniſteren, men ogſaa Finantsminiſteren, In-
denrigsminiſteren og alle de andre Miniſtre,
ſamarbejde til Landets fælles Bedſte, men gjør
Conſeilspræſidenten det, opfatter han denne ſin

Stilling rigtig, forekommer det mig, at meget
af det, der er ſagt i denne Adreſſe, egentlig
vil ſvinde bort. Dertil kommer, at det synes
mig, ſom det ogſaa fuldkommen rigtig blev be-
mærket af det ærede Medlem fra Holbæk Amt
(Krabbe), at Pointen her lægges paa Forbin-
delsen af Marine- og Krigsminiſteriet hos een
Perſon, medens det, hvorpaa det egentlig kom-
mer an i Krigen, er den ſamlede Overcom-
mando hos een Perſon, det være nu en Ge-
neral eller en Admiral, men den kan meget
godt frembringes, fordi der er to Miniſterier.
Jeg er ikke inde i den høiere Adminiſtration,
men jeg har tænkt mig, at det ſamlede Mini-
ſterium tog Beſtemmelse om, hvem der ſkulde føre
Overcommandoen over det Hele, hvorefter der
gaves en beſtemt Inſtrux ſ. Ex. til den Høiſt-
commanderende for Flaaden, ſom ſkulde ope-
rere ſammen med Hæren, derſom Marinen
ſkulde ſtaa under en Generals Commando, og
denne Inſtrux maatte jo kunne gives ſaaledes, at
han i Et og Alt havde at lyde. Skulde man
kunne tænke ſig, at der dog kunde komme Van-
ſteligheder paa Grund, af at Vedkommende miſ-
forſtod Inſtruxen eller undlod at iagttage den
rette Disciplin, ſaa lad os hellere blive fri
for baade for Hæren og for Flaaden, thi da
kunne vi ikke udrette Noget. — Naar der ende-
lig udtales i Slutningen af Adreſſen, at „Fol-
kethinget erkjender tilfulde, at begge Dele af
vor Krigsmagt have en lige væſentlig Opgave
og Betydning for Betryggelsen af vort Fædre-
lands Fremtid, og derfor ogſaa lige Krav paa
Folkets og dets Repræſentations Paafjønneſe
og virkſomme Omhu,“ er jeg fuldkommen enig
deri, ja jeg er endog meget villig til at lægge
til, at baade Hæren og Flaaden ikke blot have
et lige Krav, men ogſaa et ſtort Krav paa vor
virkſomme Omhu, men naar man dernæſt gader
over til at ſige at „det er ogſaa vor Overbe-
viſning, at den Foranſtaltning, for hvilken vi
føre Ordet, foruden at ſtyrke Sammenholdet
mellem begge Værn, tillige i høi Grad vil bi-
drage til at fremkalde en kraftigere Udvikling
og et ſkyldigere Liv i hvert af dem,“ kan jeg
kun ſige, at det kan fremkalde noget Saadant,
men jeg vil paa ingen Maade være med til at
ſige, at det vil gjøre det, thi det berøver paa
mange Omſtændigheder, ſom vi for Diebliffet